

[H. P. Hansen (Præstø A.)]

Maskiner, og hvad dertil hører, kan dog ikke nægtes Godkendelse, hvis vedkommende Ejer trods Raadets Erklæring fastholder sit Standpunkt og det i øvrigt er teknisk forsvarligt. Derimod kan Raadet, hvad Ledningsanlæg angaar, gøre sin Approbation afhængig af, om der foruden Opfyldelsen af de almindelige Sikkerhedsforanstaltninger er taget de efter Raadets Skøn fornødne Hensyn til eventuelt Samarbejde med andre Værker. Det kan maaske siges, at det er et svagt Punkt i Forslaget i Henseende til at skabe den bedst mulige Centralisation eller Rationalisering, at Raadet ikke har afgørende Indflydelse ogsaa paa Spørgsmaalet om Anskaffelse eller Forøgelse af Produktionsmidler. Men jeg nærer den sikre Forventning, at ingen Kommunalmand eller anden Person, som handler paa andres Vegne og med andres Penge, vil skride til Anlæg eller Udvidelse af et Elektricitetsværk, der efter den højeste Sagskundskabs Opfattelse ikke er teknisk og navnlig økonomisk forsvarligt. Dog, med Hensyn til det tekniske har Raadet naturligvis den afgørende Indflydelse. Med andre Ord, jeg tror, at en Lov som den her udførmede vil komme til at virke efter sin Hensigt, som jo er den at fremme det heles Vel paa Særinteressernes Bekostning.

I § 2, Stk. 2, er optaget en Bestemmelse, hvorefter Elektricitetsraadet bemyndiges til efter forudgaaende Mæglingsforsøg at træffe Afgørelse i Tilfælde af Grænsetvist mellem to eller flere Anlæg, hvorunder der ogsaa vil være at tage fornødent Hensyn til Forbrugernes Interesser. Afgørelserne her saavel som Afgørelser under Stk. 1 kan dog indankes for Ministeren, der har den endelige Afgørelse, dog saaledes at Ministeren kan billige, at visse dertil egnede Sager, der er nærmere angivet i Loven, kan forelægges til Afgørelse for Domstolene. Jeg udtaler Tilfredshed med, at der ved denne Bestemmelse er skabt Betingelser for en fornuftig Afgørelse af saadanne Grænsestridigheder. Forholdet er jo det, at der har været nogle kedelige Grænsestridigheder — jeg tænker her bl. a. paa Striden mellem Næstved Kommune og Sydøstsjælland Elektricitetsværk for nogle Aar siden —, Stridigheder, som burde være afgjort af et neutralt sagkyndigt Raad.

I § 3 bestemmes det, hvorledes Elektricitetsraadet skal sammensættes, med i alt 12 Medlemmer foruden en af Kongen udnævnt Formand. Selv om der fra forskellig Side har været rettet Anker mod denne Bestemmelse ud fra den Betragtning, at Raa-

dets Størrelse ikke var tilstrækkelig til at imødekomme alle berettigede Interesser, tror jeg dog, man har Lov til at sige, at i alt væsentligt er de Faktorer, der virkelig har Interesse i Sagen, repræsenteret.

Jeg har nu, tror jeg, nævnt det vigtigste af det nye i Lovforslaget og skal endnu kun nævne, at forskellige af Forslagets andre Paragraffer er Udtryk for en Modernisering, om jeg saa maa sige, saa at de bedre svarer til den Udvikling, der har været paa Elektricitetens Omraade, og endvidere er naturligvis Elektricitetsraadets Virksomhed og Kompetence meget nøje fastlagt.

Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa mindre vigtige Enkeltheder, da der formentlig i Udvalget vil blive Lejlighed til nærmere at drøfte de forskellige Spørgsmaal.

Under Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting har der været udtalt en Ængstelse for, at en alt for stærk Rationalisering paa dette Omraade vilde kunne bevirke en øget Arbejdsløshed, men fra autoritativ Side er det blevet anført, at Loven maaske snarere vil bevirke, at flere kommer i Arbejde, nemlig hvis der bliver Tale om at udvikle og udvide det elektriske Ledningsnet.

Naar jeg for et Øjeblik siden udtalte, at det nuværende Stærkstrømsreglement og den administrerende Elektricitetskommission efter min Mening ikke har virket helt tilfredsstillende, har jeg naturligvis ikke dermed i mindste Maade villet sige noget ufordelagtigt om Kommissionen, thi den har sikkert gjort sin Pligt, men den har blot ikke haft tilstrækkelige Lovbestemmelser at støtte sig til ved sine Afgørelser.

Lovforslagets sidste Paragraf bestemmer, at Loven vil være at forelægge til Revision i Rigsdagssamlingen 1939—40. Under Hensyn til den stærke Udvikling, der stadig gør sig gældende, er det sikkert klogt af Ministeren ikke at give Loven alt for lang Varighed; naturligvis har Ministeren altid Mulighed for at forelægge den til Revision, men nu fastslaaes det altsaa i selve Loven, at det skal ske allerede i 1939.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

J. C. A. Larsen: Som det blev nævnt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, har Lovforslaget været underkastet en grundig Udvalgsbehandling i det andet høje Ting, og da man under denne Udvalgsbehandling er naaet til et Resultat,